

Glósur úr laganámi við Háskóla Íslands, 2 af 10

Bjarni Benediktsson – Háskóli Íslands – Laganám – Glósur – Alþingi

Tekið af vef Borgarskjalasafnsins

---

bjarnibenediktsson.is

Einkaskjalasafn nr. 360
Uppvaxtar- og námsár
Askja 1-3, Örk 5

©Borgarskjalasafn Reykjavíkur

þó þeirrar grundvallarreglan, sem hefði verið um embættismannarregluna og hin fyrstu Alþingi, at brekja til hinna vitru-um og meyndastur embættismenn við svegar at af landiars, en einbinda sig ekki við hreyfjarnir, eins og ært hefði verið á sínum árum, við vitrið brektaðstur embættis-nes sem stýrur. hefði ært. Þet þui mið- samaninn hinna konungshjörnu embættis- reglunar og þekkingar í hinnum man- brogðum landsbáthum vorum og lands- höggum við hinna embættislegar risunda- mentar!

N. segir þat leida n. af sjálfrögðin "af deildaskiftungunni og, at : hvorni deildi sé 1 h og 1/4 fm., at þær le konungshjörnum skuli eiga sats : alpi fdi".

Þet öllu tölun m. þat óðagengi- legast, at Alþingi komi sámen einumig frítja hevert ír, og stefni þat að brek- ásamt 333 sínstaklega at þei, at fröningar um of tilslitana verðalining þingarins, og veisa skortur við rautsagn- legum og eldilegum frammáendum þess. Þet er þingin vora rautsagni hefð alls ekki þótt miðaleast at hefja þau sjaldver- en annan hevert ír, en við verði þat um fráleitana at fækka þeim?

Aður um farta fjárhægriðum : stýr. 330 sé meðig fyrirvara með af- brigg : frá dönnun stýr., þui at með þessu sé skattgjáfarvald og fjárvætingaréttur Alþingis verulega óberlin og bundiun. Þá var fyrðir hefð fyrir og sítar : stjórn. sinnun legt heppi at hefda hinum sannvefdu hugningar- steini skattgjáfarvaldsins, at hefja ör- leg fjarlög, ar stjórnunni sé óskilt at læsaga fyrir fjarlögum til umræðu, breytingar og samþykkt. Því sé aður um fót fjarlög frejlalt athugasemdir og óðagengilegri en illa vegar þess at stýr. ekki til at hin áðsta framkvæmdartjónun konungs hef i landi verði alveg áþrygðar- laus allra stjórnarverða siðra gagnvar.

1) l.c. s. 464-466.

2) l.c. s. 466.

3) l.c. s. 461.

= Alþingi, þar sem árley fjarlög hefð: Þó frátt
fyrir ábyrgðarskeiði landstjórnunarinnar
mátt vera hitt síðasta og ítræsta óhvort fings
ins til að geta heitt síðurtis- og legalegur
óhaldi aðgum gervat: landstjórnunarinnar. Þetta
ákv. hefð: Þó að má að stytjast noddar
ástæður af stjórnunarinnar hálfu, þar sem
verit hefð: faginbekomulag Alþingis til
þessa með sinni málstofu og þó fáskipt.
Svo að segja hefð: mátt, að engan vegum
veri reyileg „constitutional“ frávagning
földar: Alþingi með þei faginbekomulegi
óhreyfðum. En fersi ástæða hvarfð: með
ólli en því með fái þær umhverfum, sem
at framum n. hefð: stungi upp á. Þegar
n. leysj frátt fyrir þetta til, að ákv. verðt
haldit óhreyfðum, þá sé það með þei hinni
farvöld: að hinni ástæða framkvæmdar-
stjórn verðt: Skipt að þaum hætt og
með þeiri fullur ábyrgð endspenis fyrri
og fíjöt, sem n. hefð: stungi upp á. Sí
og misög athugasemdir, hvort ekki sé rétt
að vera upp fyrir þaum sem fái varathill
at: stat fastra fjarlaga henni fjar-
laga eðhun fyrir tvæggja éva tímaðil,
en lögd sé fyrir Alþingi og þó „aut-
ritat“ fyrir N.d. fyrst.

N. bender a. að stjórnin sjálf
telji: hinn miðla rétt landstjórnunarinnar
skei. stjórn. 533 ekki alls-borðar frysels-
legrit ákvæði: og að það veit: heldum ekki
fulla frávagnar fyrir endanlegri staðfesting
frv. En jafnvel frátt þetta ákv. heldi:,
að notkun, verit heft að vélkata með
þei faginbekomulegi, sem verit hefð: a
Alþingi, þá tiljöt: sín ástæða að fella
miðun eftir þei hreyfðum og tvæstra fagin-
bekomulegi Alþingis, sem alls ótengi upp

U:Jv. ákv. um aðgreiðing milli
deildarinnar regin n., að fyrirlit aðkv. hefð:
ordit að teka upp vegna deildaskiftungs
arinnar. A bitanum sé, hvort ekki sé
réttart teka upp ákv. dánshu gervi.
1866 53 sem næst ordrett, þei at
e.t.o. yndi meiri og betri frávagning

1) b.c. 5-466-468

2) b.c. 5-468-469.

fyrir, at borinn gett ummerur í bænum deildum, eins og : Þann mörker sé um landsfingum og fjölfingum, sem undan mega leita ágreiðingum milli deildanna heit: betur til leista og met minni töfum og málunagögum, heldur en met fari, at deildinum sameinutust : eins málstofu á Alþingi, til at veta ágreiðingum og leita kann til leista. Niðurstóðan hef: samt orðit sín : nr., at hin síðanfylða er fyrst meindi eiga hér betur vit og vanta af fer betri spjólist!

1) h.c. > 4 kg.

Eldri aðrar nr. séj megar ástæður fyrir fari, at Alþingi sé fyrirvarað, at setja ein gjálf fingslöyp, allra síst af till. n. um skipun Alþingis verði sem spjótar?

Aðar.: M.fw. 350, regist nr. hafa snitt: 3 eftir döurbær gral. 1866 567³, og en

Læt breyðum breystaðum fær enda, um man orðaréttar fingslöypum at veta.

Sama er at segja um landsdómnum, at áðar. um henn regist nr. hafa læsat eftir áðar. um hagsvættar danska⁴.

Sóls talar nr. Eldri megar ástæður vera fyrir fari at gera "S-lendingum" að veldara at breyta stjórnarlöginum sinnum en „samþegnum vorum: Þann mörker“ nr. 8. Esl.: fari nr. samt áðar. hér um met hildisjón af gral. 575, met færri breytingum, sem heit: af skipun Alþingis og stjórnar⁵.

Um vötum endu miklu um tvískifting Alþingis og þær orði, sem: samþandl við henn standa. Met áðar. stjórv. en met: skiftingumni kóluðu: Þorvaldssölltrini (Gílmund Fánsen), Arnþjótur Þórðarson, Þórir Gylftalín, Þórir Þitvasson, Þórir Þórðarson og Sveinn Þórðarson.

Gjóleith viðurkenna fær, at þær sem skilgreði til fers sé fyrir hendi, fari sé tvískiftingin heppilegri en öskift fyring. Tvískiftingin veit: tværskorar trouggingar: „konstitut-

b) Einbund, konungsfulltr. 1867 I. o. 909: „onell“ og fomlega b) Fomleg trougg 913 og A. J. o. 900-906.

1) Þinnum lagfylltr. l.c. > 910 og 910.

2) Þinnum lagfylltr. l.c. > 909-910, sbr.
892-893, 910.A:8. > 897, 984. 8. klj. 934.
Sínum sl. 1003-1004.

Fætta hef: eining verði skráður meiri hl. m. á fyrðfundinum 1851, og þær með sunna, sem sér sé á þeim með tveim díldum, en ólli sé eigin, at ástand hundsins hef: breyst at þær heft: síðan. X lagfylltr. l.c. > 971. og klj. 8-992-993.

3) Lagfylltr. l.c. > 893, sbr. P.L. > 900 og 8. P. > 903.

4) A:8. l.c. 897.

og fó eignar: Ed.

ing skr. till. m. sé e.t.v. noblum, þó at um náum um málir vistat verða noblum meðal aðeig út frá sama sjónarmiði! En höfuðtökunum trúskiltir aðgerðum sé sú, at veita „konstitutionell“ trútaggingum. Síð trútagging fáist engan vegum með því, at fær. sé skift: two flokkar og þeir sitji: tværnar herbergjum. Til fers at veita þá trútaggingum fær: at tilbín afri málstofuna á færum hatt, at hin að: heldur sjálfræði: sínum andspænis hinni málstofunn og álit: sínum hýja fjöldum, en fætta sé óski með eins og miðaði kik i landins; fær at hér vanti: fó undir stöðum, sem sjálfræði og mikils meðir afri málstofa færfi til at vera konstitutionell trútagging með: misbrúkum fyrirs, en fyrir rölegum og fritsamlegum framförum

fjöldflegrum. Fersi tilgangar að: heldur óski ráðst með fær fyrir komhlagi, sem meiri hl. stíringar upp á, fær at aðsetti sér, at af aðgreiningar komi lengt: síðan. X lagfylltr. l.c. > 971 upp á milli díldum. - og fæt sé einnig fæt, sem vart sér fyrir að, fær sem um fersa trútaggingar vart: - fær veiti till. meiri hl. alls með trútaggingum, fær at ekki geym fersar fær áður. einig hitt áhugtandi Alpinus at myndast af hæðum fæt, sem gangi saman í eins málstofu, og fær sé fyrir að einnig óskift: öllum þeim tilfelli, fær sem málit hef: noblra fyrðingar. Nd. hef: two a móti: herbergum einum: Ed. og hef: Nd. fær hæf: tögl og healdur, hvé man sem aðgreiningar verði, fær sem at bera fóldi hennan munni at: várta inslendum. At viss að hefti sig, at fær. in Nd. varen sam-mála skráður Ed. á sameiginlegum fersi, en fær að: líka eins, fær, at noblur in Ed. varen með Nd. og fær sé öll trútaggingar fari, fær at fætta verði: jafnlíklegt á hæta boga. Hitt sé lik-legast, at fætta sé á sama mál:

1) A:D.l.c. 5.904.

2) Skafulltr. l.c. 911.

3) A:D.l.c. 984-985.

hverri deildinni fyrir sig, og þá verði Nd.
auðsjónalega ofan á. N. hefji at færre kerti
deiki farið eftir meimum gral., fari at
ábor. norðan gral. um deildaskiftingu og
mæltið leiga fyr., sem n. fyrst hefja
farið eftir sé öðru vísu, þar sé ^{áður} fyr.
valdars af stórvinsingum: eftir málstof-
una en $\frac{2}{3}$ blutar sé eftir: veð vi mæl-
stofnum. Ef þeim borið deiki saman sé
málit tvisvar leigt fyrir hversu mæl-
stofur og i stórvinsingum þarf: níðan
 $\frac{2}{3}$ blutar atkvæða til andamálgunar sam-
þykta. Niðan tengingar um hja Nort-
mennum megi deiki hefja.¹ En: Norði
fárist hin konstitutionella tenging
hildun deiki með fari fyrir konu hegi
stórvinsingum, sem hin um verði, hildun
með konningalögum, sem sé myög
takmörkut með tvöföldum konningum,
háum lögðanum o. s. h. Þi aðin leith
myögg: myörrvert at taka sérstök at-
viti ín stjórnunlögunum annara fjölda,
fari at gerilis hög, sem vannar önnur,
hög at deina: heild sinni, og fari
eftir hildinni, hvort þau verði talin
göt òðra deiki.² Um tilb. fórs Sigurð-
sonar um auknum meiri bl.: S. f., en
á hinum lögum talit, at hin verði ein-
umgis tengingar fyrir eftir mál-
stofuna, þar sem málit nái deiki
fráum at geraða venna öll Nd. sé meit
fari. Fótt einhverjan ín Ed. kanni at
vera á mál Nd. sé vethart at gera
vátt fyrir, at jafnstað til tölvulegan
bluti: fyr.: Nd. sé á mál fyr.: Ed.
eins og: Ed. á mál fyr.: Nd. Eftir
þessum verð: fari fari ofan á senn
eftir málstofan vilji, ^{áður} vethart
á greiningum mið falli. Þær. þessum
tveimur upprástunum verð: fari annet-
hvort með málstofan líkroppur: höndum
þessar eftir, eru fari sin eftir: höndum
þessar meðri, og hvar sé þá tengingar
í? Ef flertum gral. sé gerðar meiri
takm. jafnunargar ín báðum hildum

1) A:8. l.c. 904.

2) A:8. l.c. 904.

3) Skrifstofa. l.c. 971.

4) Skrifstofa. l.c. 910.

af deildirnar geta ekki komið sein uman,
svo ré þat: Þanniorður og oftast: Eng-
landi, numna: fjármálaumur: fyrir Guðmundur
son kon fránum borth. um að taka urvalan -
svipada og: Þanniorður, en þá var að
þeim tilh. fandit, að svo vartist sem
urvalan. að: ein að röða málinu til
lyðla, fyrir að deildirnar vartust eiga að
verða bundnar við tilh. hennar.¹ Það fer
sem fyrir borth. við m. fyr. 336 var:
engan vegum sín skortumum á allri
konstitutíunniðri kveggjingar, leit - af
fyrir að stjórnin munu ekki leggja:
trískiftingu með fyrirvar, sem til
ré aðlast, sem ré að falla frá öðrum ákv.
sem hin hef: álitit meðsýnleg til að
verta kveggjingar fyrir vallegum og frit-
samlegum fránum fyrirtélagum.²

Eld. meiri hleðurs sé mejög ófjöldi-
leg, - a.m.b. sé það fyrirtæping óflekt,
þar sem annar hleðingurinn sé konung-
björnum en hinur fyrirtæpum. Henni viti-
gera Alþingi álitlegra með fyrir að ljólega
fyrir, en torshlíkt sé, hvernig 7 deildir,
örrauð með 17 fyrir. en hin með 24 aðt:
ordt: álitlegra en Alþingi mið með 27 fyrir.
Bent sé ráð fyrir, að á Alþingi sitgi-
menn frá öllum hinsutnum landum,
sem fylkið að að: fylkt sein stakan at-
stakan, hven: sínum landsblota, en
óskiljanlegt sé, hvernig spri malstofan
með b fyrirtæpum fyrir. að: heft fyrir
meðsýnlegu felskiningar til hinns sein stakan
á sig hinn hegg landsins aða hvernig
meðri malstofan að: verið að fyrirvar
felskiningar til ástands b hérata, að a
hvernig þær að: hóðan best störf sin
vel af hendi, en seo standi á.³ Þær mei-
raráð fyrir, að fyrir b konungbjörnum sé
upp og níður betur að réir, en hvernig
b aðrir af hinnum fyrirtæpum, og fyrir
b fyrirtæpum, sem með fyrir eiga að
sitja, verði sjálfsægt af hinnum betri
fyrir, með fyrir, að fyrir sé hinur ekstu
og fyrir hinur megræður. Fari fyrir

1) A. Í. l.c. s. 897-898.

2) A. Í. l.c. s. 897. Sv. Sk. s. 926.

3) A. Í. l.c. s. 985.

4) Þ. v. Sk. s. 926. A. Í. s. 985.

5) Skagfjalln. l.c. s. 893, A. Í. s. 905. J. Íj. 905-907
934, A. Í. s. 985.

6) Skagfjalln. l.c. s. 893. f. Íj. 905-907.
A. Í. s. 985.

7) Sv. Sk. l.c. s. 926.

~~8)~~

9) Skagfjalln. l.c. 893-894, J. Íj. 905-907,
923.

hinn haf N. Ím. à mis við at hegra
unvatn og ástæður hinna h. sem líkleg
verði bestu kerftar fingrins; þó þeir geti
hertill. þeirra og ástæður eru þat augan
vegin sama gagn og hegra órð þeirra og
geta spurt þá! Af þessum líði: finningi,
at kerftan fingrins ríjan; meðan verði
dokki vitran, þótt þeir finni: tvennum
legi; eftir almennum náttúrlögum
vinni máður minna með at sundra
kröftum sínum en at sameina þá.

Af tvískiftingumini munu og komu upp
vígan í milli deilanna, en nu er vistast
sem ósamlegindíð er einni málstofu sé
nog, þó at þat verði dokki að meira
með því at skifta mórum um svorar; sun-
dur og læglinta ósamlegindíð? Þá bljót-
veruleg tilnföf at leida af tvískift-
ingumini.⁴ Mikil er að meðir er bortnæ-
ttum, sem af tvískiftingumini munu
þáttar⁵ og talið, at þær munu verða
a. m. a. fríðjumagi meiri en skr. stíffur;
en þessi tillit sé teknit til bortnæ-
ttavaka, sem komi af hæknum fum-
tölum með komum munu bortnæ-
ttum verða helmingi meiri en mi-
ni⁶. Þessi bortnættar munu augan og
inni vinnast upp með verklegum daga-
ati, því at talið vegna skiftingumini
verði svo miklar.⁷

Segi fum. fíjöldum meði finning
bortnættum. Finng bortnættar⁸ fum
þær fyrir fátkáan almenning og fin-
seta erfittibla en annanret ótan fyrir
fum. sjálfa. Auk þess hafi Íslensk
blot falllegs miklu flóri fum. en
miklum annat land?⁹ Fagur fum. fíjöld
en hafi dokki annat verit fari en
tvískifting fingrins, og ef þat sit-
vara sé felt, þá bljót: þat fyrir einum
ad þessum aumum.¹⁰ Á Alþingi
sitji mi fum. frá öllum hvernigum
landum, og sé þei eins vel og gefi-
leit sé um sér fyrir fæstingu um
ástand alls landum á fingrinum. Finng
ist samkvæmt öllu andlegum og

spalagum kröftum fjöldarinnar og sé ein-
mitt þess vegna eins álitlegt og það eigi at
vera og get: verið. Þessin fyr. munu ekki
geta ekki dugnið þingjins, Entilíagus eru
upplisningar, enk fyrir sann fingsið skorti
þetta ekki.¹ Ekki eru frí allir samnála
fyrir, at fyr. fjöldum og trúskiftning fings
nið þurfi at gefjast at. Af hinum ritana
hljótið mikill ófyrirvara kortmálin, en
ekki svo myög vit fyr. fjöldum. Þegar
fingsið fái löggjafar veld, þurfi aukinn
kröft um: fingsið. ^{vild} Þær fjöldumina
muni fyrir verda kosrin: fingsið, sem
mentastarir og hafarir sé til þeira
stafa og sé fyrir afhartsunci, en
biðst megi vit, at meiri af bandartítt
sé.² Þingið til hafi fjoslin heldur ekki
sigt meira tólfusagni gagnvart enbott
ínumunum: kosningum sínum. Af
há univerandi fjosibjörnum fyr. hafi
þa verið settir til menta og sé yfir af þeim
enbottínum. Þei þurfi fyrir alls ekki
at óthast meira bandahlökk á bandar-
vinum sem: Danmörku. Meiri hafi læri
vilið fá sýslumenn inn á þing,
mið þurfi fyrir ekki lægur hafi stjórn-
anirnar til at taka vit kosningin, og
er h fyr. verð: kosrin: sem um hafi
danna sé hvöt til at sýslumenn
verð: annar fyr. Þetta fjosilegt
fvelsi og fjosileg stjórn hafi verið
hér á landi, þá skyldu hvarki fljótt
forni danna öll stórnæl en fyrir
tugtini manna, og get: þetta verið
ást. Fyrir fjöldum fyr.³ Þa er fyr
höfði holdit fram af kommagulltrúa,
at fótt stjórnin get: sit af fyrir sig
fullist á fjöldum fyr.. af landsmenn
vilið hafa, þa sé hér ein leonin fram
ófornlegar, fyr sem ekki sé: fyr. fyr.
sæst, hevurig fjöldanna ekki fyrir eigi at
vera. Stj. hafi fyr um setningu hennar
ekbert til at myggja í, og get: þetta
enritið málum til fells.⁴ Af þessari ást
áthlegr og fyr sem skei. fram komið

1) Hafslitr. l.c. 917.

2) Fr. Sk. l.c. 5.926.

3) A:Í. l.c. 917-918.

4) l.c. 913

bott. Síðan megi fjöldga fjölbjörnum fer
með einföldum lögum, fella þeir and-
stæðingar frískiftungsinnar, sem
hjálfar sig með málum þeir. Fjöldu
1) A.Í.D. L.C. s. 983-984 og Sv. Sk. 1003-1004. Frá heimini! og er þeir heldur fram af
þeimra hállo, at eru feri, at feri. Það
spannig; hvernig ekki orðið feri en til, líti;
feri ^{at} ekki ófært var dildin get; ekki komist á,
at meðan eru sé?

2) A.Í.D. L.C. 984.

Til stjórnings ákv. um, geti þing-
seta fylgi ákvæðum um embættisréttar, er
það fært, at fyrir stjórnunni hafi
þyrt og fremskt valat, at þingið vori
stóð skipti seo, at það heft: : sér nök-
kuð konservatívt element, sem geti
allt: fyrirvara meðrýndlegt samþand
við stjórnuna og fyrir forretning dýgt-
ig heft að aðskil og degnað: fyring-
störfum, sem ekker fulltrúaþing
geti að veri, og óvist sé hvort um:
þingið komi slv. kosul. 1857. Þetta aðki
næst með konungbjörni eins vel og
með að veita vissum embættisnærum
festa setu á þingi 1 og sé feri bresk-
um að aðskili leg fyrir stjórnuna. En
till. stj. sé miðlu fyrjálslegri en till-
meiri hl., feri at með konungbjörni ei
lesest að setja inn i þingið frá embætti-
num, sem fremsar öðrum sé að með:
fjölfrelsins. Niðskilningur sé, at
það sé verit að hliðra til við stjórn-
una með feri að binda henni ekki
i konungbjörni við viss embætti, feri
at: stjórn. sé konungbjörn aðgerðar
afnumit með feri að binda vett og
skráður til þingar eru við viss embætt-
lendins, og einmitt feri, sem repres-
entar alla sín umboðstjórn landins
: sínstórum málum þess og aði þeimig
þingið feri að fá hja feri sjálfum
aller meðsýnlegar upplifusinger um
hverju ein staka umboðsagrei og ein-
mitt að feri hafi hafa hitt beraði
lit með umboðstjórnunni sjálvri.
Stjórnarvalt það, sem minst sé a:

1) Skj. fulltr. L.C. s. 894. Þær. P.P. s. 900

ðist. stýrver. megi e.t.o. skipta þessum hefstei
ambattisnámuunum, þótt þeir hafi ekki feng-
setu, en alþerar verke þess, sem sé at
vara með at segja spinaðins at tó vakaði
með landstjórnini að ekki mátt
ær fæstvar fengsetu spinaðra, þen at ekki
að ekki stjórnarráðið ekki orti millilitun
mátt landstjórn og Alþingis. Það geti-
háð líjólbjörnu þur., sem einnig sé mótt
vertin: þessu stjórnarráði, semdega
heldur sigr fengit seti: þen, ef ambattis-
námuunum sitjá þær ambatti sínum star. en ekki
sem spinaðum, þen at stjórnarráðið
skráðar verði afslátt alt annar! Það
ef gott spinaðum sem sé innihaldin i því at
hugsa vandlega og skyrsemlega um hvort
mál og stærfa valilega: velendum, þó
að hever gottur ambattisnámuun og verði
götur þur. Síðlað skrálega kortvagagni,
ef með heldi, at stjórnin mun
verði að sunnum þeim ambattum sem
talar hor. og þur óvist um að ill-stjórn-
arinnar.

1) Skrifstofa. l.c.o. 973-974.

2) P.P. l.c.s.gos. f.d.s.918, þó með
spinaðum um, at líkilegt sé at berest
verði að sunnum þeim ambattum sem
talar hor. og þur óvist um að ill-stjórn-
arinnar.

3) Skrifstofa. l.c.o. 913.

4) Skrifstofa. l.c.s. 905-907, 933-934.
92-93.

Um hvernig þær eru læsir eru
á velli spinaðins en líkít seigt. Skrif-
stofa talar til. um at hafa ekki fórt
© Borgarsjalasafn Reykjavíkur

21.

fjárlög, öldungrar óættagengilega. Áður: stífr. 333 megi satha sig við at felli við en met fari skilgreint; at áður um, at þingabög slæki sett með lögum, sé óbreytt. Tíll. um, at $\frac{2}{3}$ deildarsmannar fyrfi at vera á fundi til at ályktunararfart sé vist: ist ekki vera óættagengileg, en hinn sigr: at leggja ónautsreglulegt heft að störf þingsins!

1) L.C. 0. 974. abr. 941-942 og A.D. 0. 986.

Um tvísífliting fyrgríus afirleitt skr. till. w. og framkomnum brot. hysin leggultr. fari afir, at henn sé viss um, at stjórnun umni ekki samþykktiga þóma?

2) L.C. 0. 895, 911.

Að frekun var eftir 2 ins og fyrr regin hýstrar flæðir andstæðingar tvísíflitingarinnar afir fari, at fari sem skilgreint varin fyrir landi, mundi hinn heppilegri. Þóin Hjaltalin er sà sinn, sem a.m. h. er hér að gagnstæðri skötum. Glæmum viturhennir vorum, at: flæðum löndum sé hinn takin heppilegri, en þat sé líka til þing, sem sé óskift, þótt fari sé meiri fölkstala en hér að landi, f. e. i. Þaurastöðum: Glæmborg, Lybeck oft., og niti fari gjöldi af umbethðunum að fari. Áðurstæði vistast J. Skj. Þó eins og aðrir rökratgjá andstöðin rísa með verðstórum aðstæðum Íslands. Þóin höfuðungsamt tvísíflitingarinnar vera þat, at grei ábyrgð rökratgjáans tryggari, en met fari miði verði hinn ekki aðr tryggari en með lögum?

3) L.C. 992-993.

Með tvísíflitingunni telan fólk fari., hinum færir: Þóin Guðmundur og Benedikt Sveinson, Þóldur Friðriksson, Þórikur Höld, Stefán Jónasson og Þóin Sigurðsson frá Gantlöndum.

Höfut rökrin fyrir tvær deildum eru fari, at sunnuli stjórnarinnar: aðstæðunum færir stífr. um aðstæðum síflitingarinnar, sé rökrat, og eigi einnig við hér að landi, þótt að grundvöllur síflitingarinnar verði noldum annar hér borgarinnarstæðar, "Dlugur

4) Alitralagi um stífr. Alpt. 1867 II, 640. fari Sudum. Alpt. 1867 I, 898. Stefán Jónasson. 1978

legt sé, at landinu verði fengit freki nema
með tengslum skipulagi sé eftir fyrir feri.
at frekisinn verði teknar miskeitt. fersvegu
sé frekis og fullkomnið löggjafarvald
fingrins óhugandi án fers fingrinu sé
trúskift, og óskiljandi sé hvernig frjáls
þjóðstjórn að: að sér stat með einni
málstofu. Enda sé tvar málstofur:
öllum löndum Evrópu, ^{en} til þekktum
og fyr "konstitutonalla" stjórn hafi.
Stjórnin hafi einnig lest í sér hönnun
á fengit einum vegna fers, at hein tilk
deki upp trúskifting fingrins. Svo sé um
festa fjarhægsæðun, ákv.: stjórn-433
og ferslagslopa-ákv., að ákv. sem sé
fráborðin feri, sem venjulegt sé: stjórnun
lögnum, ein henni þeim dönsku, enda að eigin
dönni stjórnarinnar ófrjálsleg og óstó-
ða tilgangar stjórnarinnar sé einum
sé, at halda fast fram hinum fersvum
og lítt helandi ákv. feri, með fersi ástæ-
ðum, at hein sé teknar vid traust og ávist-
anleid fjsötþing að eiga, heldebur fáháðar
fingr: einni málstofu, og öðru við fers
verði: eigi komið hein að, og megi fersvegu
tild. að veisa slíkar skordur vid mis-
brúðum löggjafarvaldrins. Þe eigi vett
á gefa stjórnini feri að að mynda
Íslendingum um sjálfrjálsleg stjórnun-
síðor eins og samþegnar voru: Dan-
mörku hafi, af feri að vid viljan ekki
skela nema eins málstofu¹ þa sé einnig

2) Þóður Guðmundsson l.c. > 898-900, 914
915, 999-1001, Aliturbjall, Aft. 1867 II,
> 616, Aft. 638.

Af öðrum er feri fær a móti fram
heldið, að tilgangar beggja stjórn-
arinnar og n. sé sá sem, at bora
tengslum skipulagi a fengit, sva að
þat að: ót:5 fullkomnið löggjafar-
þing, en til fers að færra rannsógin-
þing, en til fers að færra rannsógin-
þing tildagum næst fersfj: at brenta
stjórn. eins og n. vilji. x Ben 3c.
Aft. 1867 I > 908-909, 930-931.

ig ómögulegt að brenta hinum með
þjóðinum miðum ákv. stjórn. um óþeygt
völdgjafans að fers fingrinu verði
sjálframt skift: tvar deildir. fari
að óskiljalegt sé hvernig óþeygðinni
agnarvat löggjafar fingrinu verði: vanið
at deki sé nema eins málstofa, fari sem
ómögulegt sé að hringa sér Alþingi
sem löggjafarþing nema deildirnar
verði: tvar. Höfuð - atrið: : stjórnun-
málin sé færra, að óþeygð völdgjafan
verði: innleid, fyrir Alþingi, en til
fers fær: fings skipum vor að vera

1) Þær. Sv. Alþpt. 1867 I. s. 908, 930-931, 974-976.
Aliturbisk Alþpt. 1867 II. s. 616-617.

föst og truggr. seo at þingið sé feri
varði, at landstjórnin geti ræðilega
heft óskerta á þingið fyrir feri!"

2) Þær. Sv. Alþpt. 1867 I. s. 931-932. svar. f. b. s.
s. 938-939.

"Fyrir tvær dildum er það einnig
fört, at Kristján III. hafi makt seo
fyrir, at hitt endurversta Alþingi skyldi
seinn næst líkast Alþingi hinna forma.
Hitt forma Alþingi hafi nái einnig verið
: tvær þingdildum "lögbergi og lög-
réttu", og hafi það blutfall hafi verit
fagert og goð. Hitt conservativa
sínu : lögrettu hafi að, at lögberg
get ekki að gett með tjón. Tonandi sé
ekki ómögulegt at lögberg og lögrettu
komist aftur á hinna í landi. Ef seo
verði ekki munni það vera af feri, at
meiri megi ekki hengja ferri náfn eða
af feri fí vanta til fers!"

3) Þær. Sv. Alþpt. 1867 I. s. 932.

Hitt er viturkent, at tölvurum
annærðum sé hundit at koma
trískiftinguunni hein fyrir, þannig
at neytrum og fyrirvara sé : henni fólkum,
en hein sé það ekki ófjárhæg. En
það heldit fram, at a-t.s. sé rætt at
læta björða tiltekt heim að fjöld-
björnum til Ed. með tvö fólkum
bosningum, fyrir at þa wðu hinn
fjöldbjörnum fers. : Ed. líkalega hinn
varðarusti eins og hinn að komung-
björnum. Þærí fannig jafnvættis gelt
og varin stjórnarinnar sem einum mið
varin fjarðarinnar. Þær sem það að hinn
búginn sé líðst, at ey fregið björði
fersa að fjöldbjörnum til Ed., þa hafi
það alt af : hende sér at björða þeim
sem kommonu mið Nd. og
verði : þa Ed. ekki meyileg sjálflæg
agnar vart hinni dildinni? "Jó meins
vind: at þa það veint leggja: augum
uppi, at til fers, triðskiftung á
þinginum geti að sér stað, þa sé
þær til hengju að bosningum til
þinginum með synleg, eða a.m.k. á
bosningum til Ed. Henni þar til
agnar annethverft björðstofn et a
tvöfaldar borinn gari, og fótt henni

eins og stjórnin hafi flokkt a

nest manni als-kortar heyrilegst, eins og hev
á landi hegi til, þá sé það þa miðblum
num aðगेगिलग्ना en sín með ferð, sem
stígrar. 233 geri vāð fyrir. Sami lagða manni
eiga best við at binda hýrgegji og
kornningarétt við sín skilyktum, og
hýrgegji eru hennig afri, at hevur hafi
hegi verit á báðum áttum; nr. um
deildarskiptingum, með fram vegna þess,
at fyrst var stundit upp á því at innleita
kvöldard kornningar, en það denigusti
hef; sér at ðó verit illa við, enda hafi allur
mánum fallit frá fimm.² Hjörvöldur hef;
heldur aldrei spott veita truggingu fyrir
áttum kornningarum, eftir þei sem til
hegi hev á landi³, og til. Þóttur Guð-
jónssonar er teknar farholt ófjálslegri an-
tak. Þ. mars 1843 hafi verit.⁴

Fyrst fyrir þessa ummerka sé
þat ekki vett, at augin trugging fáist
með till. m., þen at eins og þat sé satt
at betur sýði auga en auga, eins sé þat
vist, at mið verði betur og vanhagar
þingur; kvískiftun fyrirji er ein földur,
og fyrirginn verði fannig miður and-
veldara at neyta líma mismunandi hrafs-
sinna.⁵ Meðan komungbjöni sé hælit
vindist ekki aðstaða til at vera fyrir
ðórt að stjórn frötum mönnum; en þessi
bagaðarni og stjórn frötari næstu geti
autsíðan lega betur meytt ein: tveimur
miðstöðum en einni, og þegar þær sé
allur: Ed. með öðrum jafnmögum
heimum elstu, vengðustu og agraðustu
þem-kornnum af Sf., þá vintist mey-
trugging fengin og Nd. ekki hafa a-
stæðu til at halda skotun sínum
fram meit stífin.⁶ Þat sé at vissu vett,

b) Skelðar Fr. l.c.s. 900-901. Stafain Jónsson, ^{þat} ^{þat} ^{þat}
S. 978 Aðlarskipl Alft. 1867 II. 1. 640. b41 ^{meit þessi móti verði: Ed. noblant}
Bær. 50. 1005)

7) Aðlarskipl Alft. 1867 II. b41.

1) Alpt. 1867 II s. 640-641.

Så vermaði er þó eiginum: A liturbjórninn, at áber. um at tölu bjóðkjönnunar með brenta með lögum hefverit samþyldur af deildaskiftunum slæði vegrest ið hentug éta óþórf! At fari er snertir ást. legfulltr., at vegur skiftunagrunnar mændi vanta: hvort f.d.-talsmenn fyrir gær hevur landsins og gefslung a fínum. Þa er þarf tilleit bent, at hevur fringmáli eigi at vanta; báðum deildum, og munu fari sín gefslung, sem heldur sé fram, at deki sé: annan deildinum koma fram: hinni. Með þessum sé líka undrelega líkt: aðrinni er hinnum b kommebjörnum fum, og hinni týfirgríps miðla gefslungar fínum til landshegg ugríði og hinni gær um bláta landins. Þa at líkt n. sinnig til, at flest björðum hýði two fum, en at fót sé lítt hringandi sligrí, at: Edd. veljast sunnitt með innan í fínum & björðumnum, sem framvegis eigi sannagris at hefa sínar fum. Þó eru at arki munu flestir fum, vera kannanagir vitar en: sinni eigin björðum og sunni fínum; miðregun öðrum?

2) fom Guðm. Alpt. 1867 I, s. 915-916.

Þa er fari og heldur fram, at er Alþingi sé líkt at fá löggjafar veld munni boma fram conservatior tendens hýði fyrjóttbjörnum fínum eins og bominu björnum og sé fari eigi með venuleg hefta á, at Ndl. munu tilteiga: fvelisgörur, +

3) fom Guðm. L.C. 1865. s. 1002. sbr.

Þa hefji fót og miðla fyrtingar sem træggingar fyrir göðum virslitum miðla, með hvernigum hatt: ágreiningar deildanna sé ráðið til lyðla. Þar bomin einhvern tvær líðir til greina. Árunatkvært at fáva aftir grul. dönsku og bjósa ægðunnar sér hvorni f.d., sem veipi at miðla miðum, en ritum skuli f.d. fáva: sinni hagi, ægða at breiði: um: til. Þessara ægðunnar eins og um hevur annat fringmál, fætta vörðust munus geta veitt að fá træggingar og stjórnin hlyjt: at geta gengið at fari, Þar sem tilhvarandi veða gildi: Danmörk? Eða þa fari at fáva aftir norðskur grul. og líta slp. várta fram ír ágreiningum, eftir með 2/3 bláta at hversa, og styt: at telja fæt meða træggingar, einhvern ek ferri upphafi meini hl. sé sannfyrstu

1) Ærirken skild l.c.s. 903. Blalðbör fr.s. 901, og sé því megin vegum vett, at Nd. hljóti
stjórt at bera héraðs deildina afurhiti; hér
þarf; meiri ófari at bera sva myög illa
þótt Ed. kunnist standum at bera Nd. afur-
hiti; því at fær sem fjör og áhugi þjórt
arinnar sige sé bora fram: Nd. eru
byggjindi og ráðfesta: e.d., því megi meiri
vel við una, þó at hit ritara hevi henni
hlut, einhvern og sér: legi með annan verit
sé at bora legi á fót marga, sem af-
lega hafi hafit: landinu.

2) f. s. frá Gantl. l.c.s. 994-995. Þær.
um deilum deilda meira umhverft Alþjóðaleið
Aldt. 1867 II 641 og 644.

3) f. s. frá Guðn. 899-900, 914.

4) Þær. Sv. l.c.s. 908.

5) Sv. Sk. l.c.s. 916.

6) Þær. t.d. Þær. Sv. l.c.s. 907-909, 930-933.
þær. 8. 2. 913-920, 999-1001.

7) Ærirken skild l.c.s. 896, J-S.s. 916.

þá er því heildi fram, at fari
trískiftins þessi sé ófari eins róthaki
eins og óvart annarstatar og því megi
ist ófari við henni eins algengar tvær mi-
stofur, eins og t.d. fólkfingi og lands-
fingi: Danmörkin; en fegar sama
á þeim fólkfingi henni fram, þá sé fari
með þeim vanháðum vettir inn vegi, sem
stjórnin hafi fóst til at mega reisa
skautur við, og a.m.b. sé að undvalla.
vegum fær með riturhend og at hylst
af þeim og að undvalla. fær með
legðun til hveggja málstafa hei i landi.
Og framögnunar m. higir því bein-
hvis að, at fórt sé alls ófari meining
áta orð m. at meyda 2 málstofur
heldur eitt fingi: 2 deildum, og fórt hafi
Alþjóði hit forma líka hafi.⁴ Þessi er
mótvalt, og seigt, at fætta verði tvær
málstofur eins og: Danmörkin.⁵

Unde er fórt megin vegum fóst snálverju-
hjá studdingsmánum trúskiftinagru-
num at greina á ferma heit milli
deilda og málstofa.⁶ Þóður er að fórt bent
til svars við því, en sagfulltr. hafi:
heildi fram, at fætta yrði ein málstofa
atjórt er að meyði, at fætta fyrir komuleg
sé myög líkt því, sem Nordmenn hafi
og þeim hafi vel gefist.⁷

Víður bent er, at nökkrar töf
máni leita af trúskiftinagrunni, en hér
máni meðmárt verða eins mikil og af
hafi verið lítið; sé t.d. 10 mál lögd fyrir
fingi: heild ríani, þá sé sjálfreast, at
deildinnar skifti þessum mánum til

1) Helluh. Fr. l.c. s. 901, skr. J.G. s. 917,
2) Ærirken Gisild. s. 977.

3) J.S. fr. Guðl. l.c. s. 994, J.G. s. 917

3) Helluh. Fr. l.c. s. 901, J.G. l.c. s. 917

4) Ærirken Gisild l.c. s. 901, 977, J.G. s. 917

5) Helluh. Fr. l.c. s. 901

6) Ærirken Gisild l.c. s. 896, Ben. Sk. s. 931.
J.S. fr. Guðl. l.c. s. 994.

7) Stefán Þórðarson l.c. s. 991, J.G. s. 917

8) Ólafur Sigurðsson, l.c. s. 917, Stefán Guðnason
s. 978, Alitorkjal Alft. 1867 II b 40.

helminga á milli sín, af verbum sé þennig
lidlega skift, þarf ekki að verða mikil
sír titatöf. Töfin munni og fylfilega munni
átt upp með því, að miðin verði: betra og
vandlegar þingar eru illa, og kommegein
þarf þeim munni sjaldan að grípa til
Hato-véttar síns gegnum þingina, sem
mögjúr sé óvítandi metan þingjat sé i hvern-
dóminum, og ekki munni verða minni töf
af óber. etjfr. 533, er að: lík til
langvinnar deila, e.t.v. þing að í
þing, milli þings og stjórnar³.

Um kostnæst af trúskiftingunni er
það einnig jákvæt, að henni verði: tals-
verður, þótt ekki verði: henni eins mik-
ill og andakötunar skiftungrunnar hef-
heldið fram. Þær órstætur, sem aðri töf
ína munni en lítið hafi verið, henni og
hér til graða⁴. Úr fremun spennist gru-
legun kostnætur, er aðær hafi verið, mi-
ðegar þingjat verði: löggjólfþing og
innleid landstjórn⁵, fengir og aði:
þetta munat milli 3-4000 rd. fyrir
hvort þingar⁶ frossi sé og að aða, að
henni aukari kostnætur fari ekki út
í landnum og sé fross vegna ekki eins
tilfjumannlegun og ella⁷. Í kostnætum
meigi ekki ~~ekki~~ horfa um af, þegar
um sé að velta að hóma tveggja
skýrhegi á þingjat, og stórnibill
spennatur að: hlotist af heppilegri
innlausen þingmálauna⁸. Kostnætaruglun
sír heldur ekki sig, því að henni sé
stíð horin fram. Af landsmenn
vili: hóma málum sínum: betra
horf, en það sé landmála, sem
greitor ekki kostnætur, en ekki stjó-
rnarinnar, að segja til, hvort þeir
vili: take henni á sig⁹. Þar fari
kvælinnis líst uppi af hálfin bandi,
sem berar á hin kostnætur, að þeir
myndar ekki horfa: henni. Því að
svo mikil fátt: þeim upp í trú-
skiftingunni leggjandi fyrir góða
innlausen málanna¹⁰. ~~þó~~ Spyrja megi

og, hvort hósta manni minna fyrir landit,
at stjórninn lit: óður hafi hvort fyrirgríð
fatur öðru ein löggjafarvalds sta, at getta
eina fyring: eitt skifti: fyrir öll sigrar
stjórninni, at hin vel ægt: verið ferk
fyrir at veita Alþingi alment og rannar
lest löggjafarvald!

Seign trúskiftunum mið dagi
hildur ekki at vitra: skotanir manna
á fjöldundinnum 1851. þa hef: öðru
viri fyr. en mið legið fyrir frá stjórn-
num, varast tilhafi til trúskiftunar-
num mið sér, bænlinnis bonið frá stjórn-
num.³ Enda sé það svo, at mannan
skifti: um skotum á Þórmörk tóma
en þeim, sem hér sé um at vata, og
það hef: stjórnin sjálfs eimur aðst. H.
það megi og minna, at eimur af þeim,
sem: fjöldundinn. hef: verið, og
það einhver deg legast: meðbæti og
stjórnini handagagnast: matur, hef:
stunagið upp á tveimr málstofum og
það með töluvertum ástæðum. Spott þa-
rtat: alt öðru viri òu en mið.⁴ Afir-
leit með segja um hins almennum
skotum: Nortúralfumni á sínum um
1848-1851, það: um fætta fyrir og önnur
at mið sé öldur önnur. Færning megi
mánuð vera það minnið, hvor mikil
þros og umtal hef: verið sit af fyrri líja
dönum á allhverjan fyrirginum 1848-1849
hverning fersr skýldi hættat, og hef:
allur fomur manna hætt verið með eimur
málstofur, og lægt verið bonið fram
á vatan, en lokins hef: verið af ráðnar
tvan málstofur. Einum hef: fjöldunn
á meginlandi á hunnar fó verið a móti: hvim
málstofum eftir, at Thiers hef: nefn-
tugðum veda á felsis-fjöldungin í ríkilei-
1851 ríkt fram á, og teknist að tege fyr-
inn og nær allri Evrópu fó i svipum tvi
um fyrri miklu afirbund: sem ein málstofa
hef: fram afir trúskift fyring. En hit
einsílta fyring, en fó hef: verið við teknist
hef: eimur með aðalvörpi: hændum
Napoleons til að steypa listastjórnini

Aftibúi
1) Þor. S. L. fyrir s. 989.

2) Ævinibær Skulld. l.c.s. 977.

3) Stefán Þórðarson l.c.s. 978, Þ.G.s. 915.

4) Stefán Þórðarson l.c.s. 978.

1) Þín Guðm. l.c. 914 og 1000.

2) Þín. S. v. l.c. s. 976.

3) Alpt. 1867 II s. 1016.

4) Þín Guðm. Alpt. 1867 I s. 916-917.
Tarf: E:unsson l.c. s. 935-936.

5) Þín Guðm. l.c. s. 919.

6) Áliturþjólf Alpt. 1867 I s. 638-639.

og myðja sjálum komum veg til keisara-densius. Síðan hefð var allar fjöldir samfærst um afirbund: trúskipti fingsi varð að: og, at fjöldum vinnu 1851 hefði farið ranga leit, en sé svo, því skýrður meiri mið dekkir líta það sem er at kenningu verða og líði við það, sem það hefði verið ranga eftir.

Um tölum ~~verðgjá~~^{lendstjórnuna} segir: álitur-þjóllum, at fyrst fengist hefð: ekki viljan fættakvæða hand, það hefði landsmanni hingat til krafðst, at: landstjórn undhi: ekki vera færri en 3 manns. Þá staklega en fóð að það var, at af Alþingi verði skifti: tvar deildir, það að: fyrst hwoðri hingast né stundast, at lands-þjórmunir hevð að landi verði einungis skipti einum manni með þeim stjórn-arsvitskiftum, sem fyr. ákvæti, at lands-þjórmunir skaldu eiga með fyrst fengi vor.

Stundum meiri trúskiptingarinnar eru ekki svílegrar meðaldir um fylgum þem. Hengt telja þein, at til: um hana sé einungis komin fram til at að trúskipt fengin, því at sé skoðun hefð: ófær komi fram bæt: af hálfi landsmanns og stjórnarinnar, at meðsynlegt varí at fylgja þem, en fengist fengi löggjafarvald, sva- stjórn. 1851, og hefði gettu verið alge- lega í tilbít til trúskiptingarinnar. Hingat til hefð: stundum vartat þem. að finge inn 2-3 björðumnum, en ut fylgjunnar verð: ein fyrri bæt. Því at ekki hana muni inn flákum björðumnum verða komin fleyti en 1 þm. Af fersari ástæðu m.a. meða sé það því varagt liða kg-fultv., at finguinn mudi ekki skiptinguna óbæt- speldingar á hennum og um björðumnum. Með fylgjunnar sé meiri líkun fyrir, at arkiðlegin og meðsynlegir kerfstar sé að fingu inn ur. Ekki stod: at munda þm. fyllda hev einungis mið þm. fyllda annara fjoða, því at það: að megi leiði at ekki eigi að vera

nýtest ver að

1) Þórir Guðrún. Alft. 1867 I s. 619-620

mennar til fyrir á Alþingi! Vel meiri fylgja
fyrir mið spótt ^{minnunum} teknar sé hinnur nýggjur fyr-
stöft miður á Ljós ^{ldanum} vísst sárvöldus
fyr., þat geti og eiga stjórnunin et gern
meit sárvöldunum bráða býr vagtakögnunum
sem hafi fulla heimild til et að gæfa?

2) Stefán Þorð. L.c.s. 990-991. fyrir Guðrún. Alft. 1867 II s. 639.

Mjög ein dreagnun motvöldum rætur
til. um, at ókvæðum embættum fylgi
fört fyring seta. Talið er, at engin tengsl-
ing sé: ókv. fyrir fylgin, fyrir at mik-
ill munur sé a. at meður sé vel at sér
: einfalverðin meint og, at henni að: starfað
vel og líðeiga at alrænum fyring-
málum? Meit fyrir sé: vísun vethri lögg-
ið meiri einbevarðinum konungs, fyrir
at spótt fyrir embættisnumurum umni at lík-
indum at: að geta aðeint mikil gagn nem fyr-
fari að: stjórnunin fylte at viri fyrir.
fremri og sé hér vitt, at hinn meiri
ljóða fyr. Ef konungur lejón eigi at halda,
þá vilji fyrðir, at konungen lejón
þá embættisnumur fyrir fyrir., sem
henni sigr hert henta, enda sé konum
hert tveystandi til at velja svo, at
vel fari, og færði hvarði at binda
henni vit embættisheiti, leyna hest eta
annan slíkt. Tili-gengi ut, at henni
at stað embættisnumur eigi at tilhegra
konungi sinnum - éta landstjórnunni -
vera henni til helds og tveysts
millsi fyrir, og ^{vera} henni í tvöldu
konungsins éta öllu heldu stjórnun-
inum á fyrir, hvort sem fyrir vilji
éta teknar, og hvort sem málkun lið
sé: fyrir til fyrir éta teknar. Hérde
fyrir verit at ~~skapa~~ staðfesta hit gema
og mikað dýr, sem verit hafi milli
stjórnuninum og hennu éstu embættis-
num, öðrum megin og fyrðarum
og hennu fylgjumfórum megin. En ef meira vilji fara
meit henni at stað embættisnumur hér
ens og lá varða: Englaði at að
fyrir föst sat: á fyrir, fyrir veri
þá mei samei at hefa fyr. Ef d. en
teknar að fyrir: énum málstofu,
mei og stjórnun vilji, seo at fyrir

3) Þórir Guðrún Alft. 1867 I l.c.s. 899.
Gald. Fr. s. 901, Sv. Sk. s. 927.
d.P. s. 903.

4) Þórir. Sv. l.c. s. 932-933

1) Þórar Guðm. l.c.s. 936-938.

2) P.P. l.c.s. 939.

3) A.D. l.c.s. 939-940.

4) Þórar Guðm. l.c.s. 1001-1002.

5) Stefán Þórd. l.c.s. 895.

hér kemur vort: at vera innan um
grasvægtjarnmannina!! Í Englandi fyrir
þat óhá að take ráðgjafar: án þess
að lata jafnframt bjóra sig til nötri
málstofunnar. Same sý og farið að
tíðkast annarsstaðan, t.d.: Danmörku,
að ráðgjafar kommas söfugri sér far
sun að vera leorrur af fjöldumni. Þær
skylður meiri það vilja halda annari grunni
valborrvegla hér, menning til þess að halda
vit henni gamla dýpi milli stjórnunarinnar
og fjöldamannar.¹ Þessar er spær:
stórt mótvalt og teknit, að af ástæðum
stjórnunarinnar fyrir þessar ákvæði. Sýndist að
þær sé ekki söttar: hér mikil dýp,
sem sé sý milli komungs björvinna og
fjölbjörvinna fyrir.² Ekki sé þat hildur
rétt, að: Englandi sé engin komungs-
björvin fyrir, þen að komungs meiri
bjósa eru margar lírvanta, sem henni
litist til eftir málstofunnar.³
Nötri málstofunni sýgir engin seti, sem
fjölbjörvin fyrir og fersvega kljóti
þeir ráðgjafar að vera fjölbjörvin,
sem halda sýgip uppi svörum af hálfinum
stjórnunarinnar: nötri málstofunni,
og sý fárra að meðal „premiermin-
isterinnar“ (the lord of treasury).⁴ —
Til rökratunings óleik óvissur um hafi-
litað embættismannana til farsmunum en
engum einum að þat vært. Æt l. komungs-
björvin hafi að eins setið eitt sý að
þingi og síðan sött um og fengit
lausn frá þingsetnu og sinn komungs-
björvin hafi að vísu ekki alvegt fyrir
setu en hafi ekki komið að með fínum
þriggjum fínum, sem komming laus hafi
mátt til.⁵ Þánn er einnig holdit fyrir,
að sva að farið, að stjórnun vit
vætingar fersara embætta fari að
take sva mikil tólf til þess, hvort
hun gott fyrir. Eni varni að veda, að
þat geti: orðið um hættisfarsmunu
til hnekkis. Það er spurt að feri, hvort
fersar embættisráðun fyrir; ekki sýnir

- personalega einginleika eins og atvinn gvar.,
t.d. vera 30 ára gamlið óða, ef tvær dildir
verð: samþykta, 40 ára. Þó eru gari.
Ef meður innan fessa aldurs verð:
refundur til embættis, sem fyrirseta
fylgi? ¹ Þig fulltr. seðar fessur á þann
veg, at ekki. að fylgj. verð: til konungs-
björri engi bundið vit atvæð skilnuða en,
at hinn konung björri sé embættismeini.
Sagan fessur fyrir konungslegi en það eru
fremur fari, at ef fessi embætt: verð.
Konung tekur upp: stjórnarskipul. spá
þarf: stjórn. breyt. til at fá fari
almennum óða þeim breyt. Auk fessa sé það
ljóst, at andmennar og landfögða-embætt
in heymi til stjórnar framtíðunni
(Statsforvaltingen) en með öllu óðli-
legt sé, at lata stjórnarfyrir konungslegi
(Statsforstöttingen) huggjast at nökken
á stjórnar framtíðunni? - Sagan
þjóðfrelsi sé löggum bundið sé engin
ástæða fyrir embættismeini at vera á
mót: fari, og sé fari frá leitt, at
kommagum munu ságo nota það
frjálsvaldi, sem n. ethi komum: oddi
konung björri, til fess at velja fari til
þingmennskur, sem sé á mót: fari.²
Sóls sé lærest frá fari, at n. ethi
at bora komum eðstu embættismeini
um frá fyrirsetu með till. sínum, fari
at hinn hafi einungis viltat fá trygg-
ingar fyrir, at til hennar yrður
fáður færir líni, sem hitt varri.³
þjóðin munu heldur ekki ganga á enni
vit fari, sem í öðri embættum sé, ef
fari vilji sijálfir lata legjara sig.
Rauðt sé, at hitt um talaða
stjórnar óðum konungslega um óði,
fölt hinn fóstu þingseti verð: af-
muni. Það er stjórnin að: hér ekki
sem hingat til híktu upplýsingar og
áldra um málin hafa fessum embættis-
mönnum án tilrits til stjórnarsæti-
us, sem munu hingat svipat og svo
hefdu sig landar óðum: sig landamum og
munu. ⁴ Það er óðum ekki óþreylt at
at fari.

þórs Stjórnunarsamningur um ~~stjórnun~~ fylgum
festa þar. og gettu stjórnunarráð. Þegar
ef þú, at hér sé óformleg, þær sem:
henni sé tilvitnum: aðst. stjórn., en ekki
dugi at hefja slike tilvitnum: stjórn.

Agreiningar eru um, hvort binda
skuli komungóðir við embættisnámu
efni heitt. Þær eru heldit fram at vísma
meði agvaráði þeirra telja vist, at fyrst
um sinn vinni stjórnun einungis hóða
embættisnámu, og semilega þær sömu,
sem stjórn. Á meðal eiga fjárlögum praktíku
en vel megi velta, at er fram lið: stand-
ir og ef eittkvært fjar og líf komist
: framkvæmd okkar og stjórn, þær gata
tik verit embættisnámu með, sem gata
ðurum. Oft: stjórnunni at miðla
meira líði en sunnar embættisnámu.

Till. felist end gess framt kvennt til
stjórnunarnar, at henni sé best trú-
andi fyrir at vera einavist við komung-
unum? Þótt gesser áhr. vori slægt
mundi als aði lokan fyrir skotit, at
embættisnámu yrðu komur á fyrir,
þar að lever deglaðar embættisná-
mu, sem ekki attjörð sín og fimm
bölum til spingumundur hóða sér, meni
geta komist á fyrir, fó aði sé lögbrotit,
at allir komungóðirnir sé embættisnámu.³

Af hálfa till. manns er þú ligst gefi,
at hér leaggi ekki miðla ókvenslur á
henni.⁴ Röðustuðunargar andnahenda er
ekki ókja miðill. Helst sá, at vitat
sé, at komungar vinni hóða embættis-
námu fullan en embættisnámu, og
i því að fella áhr. mitur að: litlitit
at hóaggi annestkvært vantaðast í embættis-
námu um óta hending um, at fyrst skuli
væra embættisnámu einir, en kom-
ungar eigi at hóða.⁵ Þótt miðmáli
þegfulltr. Þær og, at miðunelling
ákvættisnámu sé notkun til hliðsins
við stjórnina.⁶

Till. um at binda komungóðir

1) Úrvinum Skild l.c.s. 977.

2) Stefán Ívarð. l.c.s. 895-896.

3) Úrvinum Skild l.c.s. 902.

4) Stefán Ívarð. l.c.s. 990.

5) A.D. l.c.s. 979.

6) l.c.s. 973-974.

við öðrt gef ek hin svegar myög líkhan undirtektar. Þennan komma illa við getta fjörðungasamt og fjörðungaskotum. Íslendingar hef: ekki afgir sva miklukrur kröftum að ræða, að vett sé að sundra þeim. Þat vistast og meðalaut var eingjöldið mið konungs að einhverda lemn sevna við fjörðungas landsins. Enda sé ekki mikil aðgerandi ín höfuðast. Fyrir til. sem sé, að mett færri mið: farið stod arftekking. Þar að slík gretting sé

1) Þór. bér um. Stórin Þord. l.c. o. 895, Íslendingar hja fyrst þejnum frum! Þeg fulltr. Fállaron s. 903., ~~þa~~ fom litunson 930, heldur þessi konungr same frum og segir konungbjörnum aiga að representera hin almennum bátnesser landsins grá sjónarmið: stjórnarinnar? Einnfremur er þar heldit frum, að skifting frum milli fjörðungar hef: teknist illa og sé frum um heldit á Vestfjörðinga fjörðung. Af hálfinu n. er teknis, að skiftingunni munu ekki verða heldit frum segm til. Þeg fulltr. Þá er þar að fersum aðskillega meitt, að þat hef: vekst fyrir n. en hein fást að fersu fjörðungskonungar, að frum mið væri bætur kaeft að hafa tillit til fengja og heggumuna hinnar einstökum heimata, heldur að mett fer mið: fengjast meiri, sem konungarir væru hinum gosar fyrir um landsins og öllum aðstæðum þeirra, en þat hef: verit tilathunir, en Alþingi var stoppt, að frum. væru ekki allir sín same stað. Verður að jöta, að vandrast en að hvernig fersi mannar en buggðar.

Lillá

2) L.C. o. 894.

3) Eg.: Skild. l.c. s. 896.

4) Skild. Fr. l.c. o. 901-902.

Mótbærar gegn konungbjörnum sjálfa konur ekki frum: sunn. ~~þa~~ mett: til farsa ummali Torsa Einars-sonar, sem segir farið hef: verit fös- lega teknist frum, fegur alftakr. hef: verit samar, að konungen að skálli sín að ljósa bænum til fers að fengjist aðrei vart- að: upplista meiri. Heft: meiri farið i einum ande 900, og enginn aðgreiningur ófarið ist af fersu til 851, en þa hef- sunnar værit með frum völum vegar

1) Alþ. l.c. s. 935-936.

Þess, at þeir hafi heldið frá þeim
gundvelli, sem fætta stjórn. sé besta

Soo sem sést at frámen segir
töldur með heldum með tveggja skilf
deilda á þær. : 533 heint sett um
vergu þess, at ekstast var til at hafa
einnigis eins málstofu. Hafðukr. vísar
kennir, at tvenn deildir voru veita
mokkrar tveggjirum fyrir um formlega
aflagnið með kenna, og se fær nem
á þær. 533 sé einnitt sett : fersu sléttir,
muni vartan lega vera heft at bora
at samkommulagi um einhverjar breyt
á þeim. En til bora, fjaði kann
sig þa. Ðórin at hafa set borth og atkvæg
á fersum fríngi, fyllilega sunn fardan um
at fersi ákvörðum ða örunn eins sé
vantsagnleg, hinsvegar munni koma at
sama, og ein, at take eitthvert fyrilit
ákvæti; feskyp. En ef fríngið breyst í 5
33 sé alveg vantsagnlegt at halda ókvæ.
um skiving feskyp. með högum óbreytn
fæd sé teknir minna örðandi fyrir skjón
en fríngi, at feskyp. sé eins og fær engi
at vera? Þegn fersun bæðin fari
forski: Sigurðsson á, at atkvæg. verði
vafaburst langtum visrami, en fríngið sé
auttök löggjafarþing; fari vorti: feskyp. sett
óðru níði en mi, umhverfag um atkvæg.
Fari engi strax næðum mun, þegar
trúvar verði greidd atkvæti. meðan atkvæg
sé einnigis eins sé óursfljójanlegt, at
motsægr og gresir gallar verði á frí.
einbeinn þegar frí. sé flókin og morgun
borth⁴. Um feskyp. er at níði talit aðli-
heft, at fríngið skapi sér fær sjálft, og
munni fari en fari vorti: löggjafarþing
liðið kasta at þeim höndum um at
setja þau rvo at uss færð: um vandale
með fari á með hinniggi, en af frámen
í þer munni fari betra at haka 533 fella
en hælda fari við borth. um feskyp.

Froði var aðeigjat stálfestingar
kommus vegna breytingar Alþingis á frí,
en Alþingi varit með o. g. 26. febr. 1869 og
eng frí. um stjórnarmálið lögt þærin
Alþingi 1869.

2) l.c. s. 920.

3) l.c. s. 941-942.

4) l.c. s. 943-944.

5) Veldi Fr. l.c. s. 979.

6) Alþ. 1869 II. Þessi aðeig. til Alþingis
5-5.

A finnið legi.

Fagur Alþingi 1869 lagð: stjórnun
2 fær. um stjórnarmálið. Þit fyrva var
fær. til lega, en mákvæman ákvæða um
hinn stjórnalegu stóru Íslands: ríkindi
Sker. 31 hefja konungur og Alþingi: sam-
minningu á þessi löggjafarvaldi: hinnun
sérstakalegu málum Íslands og umræðin
áfin hér með fær. eðar. stjórn. um hin sér-
stakalegu málum Íslands. Sker. 31 skal
konungur ákvæða, hevnum af vötugjóum
hinn stjórn hinn sérstórin Íslands mæla
skuli fengin: hender. Gefut og að vor vöt-
ugjóum ríkisins á fersi vötugjóf: efti-
ríkisráð: og helur ábyrgð eðar. dönsku
gral. Úlfji Hl. Alþingis konu frans
síðari ábyrgð gegn vötugjónum, fer
þat fers á leit vid fólkspingi, og að
fólkspingi fari sem fyrst gærir þat
vötustefanir fær, sem fær. Þit aðsta
vald á Íslandi skal að ábyrgð vötugjóars
fengi: hender landstjóra, sem konung-
ur skiper. Þessi eru hin sérstórin Ís-
lands mál talið upp komandi, an á-
kvæðið að af Alþingi fari fers á leit
með með l., sem ríkisþingi sambúði
fjölega þessum málum. Sker. 37 skal
með l., sem bæti ríkisþing og Al-
þingi sambúði, setja hinn mákvæman
ákvæðanum um fulltrúa blantdeild Ís-
lands: ríkisþinginu.

Síðara fær. var fær. 28. stjórnun
skráð um hin sérstakalegu málum Ís-
lands. Um hinn síðstu stjórn Íslands
mæla og ábyrgð að henni eru: 331-3
ákvæði: sem væri vid hitt stjórn. 3
33: f. segin, að landstjóri: un hafi ábyrgð
á framkvæmd stjórnvalds fers, sem konun
er fengið með konungslegri fólk, og
skal konungur ákvæða að Alþingi fer

1) Alþt. 1869 II > 10-70.

2) 8. o. > 71-48.

Leyfir breið á stíðar.

11. Sér. ~~Alp.~~

á framan.

Þess á leit, hvort og hvernig þessari áhugt skuli komið fram: hvernig einstöðin tilfelli. Þaðir vefringer dandað á hender vetrargjafum fyrir Ísland súta landstjóranum. Lætur þessum atvins meðan með samþykki Ndl. Alþingis, 31.

A Alþingi eiga seti: 20 fjöldbjörnir í alpin. og 6 embetissamum á Íslandi, sem þessum kvennum kveður til fyrirsetrar til hvers nýborins Alþingis. Töluð hinna björtbjörnir alpin. má breesta með l. 315. Alþingi skiftist: tvenn deildir, 3d. og Ndl. 3 3d. eru 12 fyr., 3 Ndl. 14. Þessum töluum má breesta með l. 316. Allir fjöldbjörnir fyr.: hvarri deildi, sem hefur aitja, eru bosin með sama hafi, og eru þessum gagnvættar- og þegjungar-skilyrð: hin sömu og skr. fyr. fyringsins frá 1867; sér. 318. Í 3d. eiga allir þessum björnir fyr. seti. Þána fyr. i 3d. eru Alþingi með örundarum þessum um óljósanum skilyrðum steindur notkun seti: hauð: 3d., sem fjöldbjörnum fyr. eru: 318. Þá eru báðar fyrirdeildirnar saman, þeirar hafi er at þegjara nýjan alpin. til fyrar at velja manni: hafða meðal fjöldbjörnum fyr. 317.

Hagilegt Alþingi kennur saman annast hvort án, og má lagi að samþykki þessum eiga setu þessum en la vitur. Brugtu má þessum með l. 35.

Eins og: fyr. fyringsins 1867 eru alþingistefna, fyrirvaldur og fyrirvald miður við fyringi: heild 335-8, sér. 3519 og 20, sva og fritheidi fyringsins og aðra landstjóra á fyr. 311 og 35. 36. er ekki að skera in um þessum, 330, og þegjara uppskránum, 317. A hinna þegjara eru að: 33 gerð að hvernig á fyr. fyringsins 1867. at þessi deild, en fyr. á seti: að mið ekki að gera út um fritheidi

hans. Um óð: Þær fyringsins um ávörg, örvar ályktunarir, fyrirspunir og vannsökum nefndir gjöldin eru. 33, 37, 39, 40, 38 og 3 bid sama og eru fyringar. 1867, eð spá um: hóndum kvarrar deildar um sigr.

Komunur getur lítið leggja fyrir "Alþingi" upplástunum til lega og ályktunar. 39, en aukar fyrir hegs á almunina á jafnum at fá NL fyrst til meðfentar. Í mótskringum við fyringar. 1867 segjörkast á hins vegar hvor alþingisdeildin um sigr vettu at stúringa upp á lagabónum og samþykkt þau fyrir sitt besti; 37. Sömmuleitis er ein breyting aðeins, at eru. 37 má ekert fyr. samþykktja til fullnáðar fyrir en það hefur verið vett hríssar sínum: hvorni fyr. um sigr. En óbreyst er, at lagafyr. sem "Alþingi" hefur fylt, verður ekki tekn til umr. oftari á fyrri fyringi. Á breytingum um, hvernig fari af deildunum kennir ekki saman um lagafyr. hefur og verið breyst. Þær. 37. skal leggja lagafyr. sem samþykkt hefur verið: annari hvorni deildinni, fyrir hinna deildina: fyr fyrir sem það er samþykkt: Vard: fyr breyst. á gertar, gengur það aftur til fyrri fyr. Vard: hér aftur gertar breyst. fyr fyr. at nýju til hinna deildarinnar. Fyringi þa um eigin saman, að gæta báðan deildarinnar saman: eins miðstofu, og líkta Alþingi miðst þa til lyfta eftir eins um. fyrar Alþingi fannig myndar eins mið stofu fyrst til fyrst at að verð: fullnáðarályktun á miði, at tveir fritjungar fyr. varar sig í hvorni deildum um sigr sé á fyrði og eigi það: atv. greistðar. Si ekki a-m-k. tveir fritjungar atv. mið stof. en miðst fallit.

Um stjórnunum eru aðeins fyringar. 1867 teknir upp: 365 með fyrri breyst. at mið fyrst ekki stúding laus. stjórnunum til at Alþingi verði vofið út af samþykki þessar fyringsdeilda á slíkni breytingar.

Þær. 337 má hvornig deildin gera ályktun um sitt, nema a-m-k. Tveir

frötjungar þær. sé ér funderi og greit; þær ókvæti. Um 3f. er hinsvegar nið ekbert skilt alment ókv. annat en miðurleg 32g, sem skilt var frá hér at framari.

Nú eru i sömu grinnini, 33b, ókv. um, at þær þeir um sín og líkis 3f. björði sjálf farseta sín og varafarseta, þær eum i þingfri. 38b 7 ókv. um fætta voru; ríver hevur grinnini. Samei er um þingköp, at mið er: 341 ókvætið, at þær skuli sett met legabot: bæt: hunda Alþingi og bæt um deildum þess. Þó er þat og nái berum orðum teknit fram: 441, at funderi beggja þed. og 3f. skuli heldur i hreyfanda kljóði.

Ókvætið um fæsta fjarlægslunn helst. ókv. 315.

'S ókvætinum um standarsakir 1. er ókvætið, hvannig hinum regin þingsetnum skuli skift miður á björðunum, þær til lög geri aðra skipun á því. 'S 3. regin, at þær til þingköp Alþingi verði ókvædin met legabot, óskilti; borsmáan sín at ókvæta þær til bratra vinga.

Fyrir Alþingi 38b g komu 18 borsmáanum um stjórnarboti í Guðum hér undum landrises! Þær eum allor hinsing til þær. um at fylgja þróum landmánum fram og vitna sumar veint: þingfri. 38b 7 og telja at standa þení við þat, sem það var samþykkt. Þó er: b. skrár. Þær af 2 ír þingeyjarsýslum en hinum í Hlíðarsýslum, skorð á þingjum at fylgja ekki þær. og hafa þingjum óskift, en freminn er: 3 Hlíðarsýslum skrárnum farið fram í tvöfaldar borsmáanum. Ír þessum sömu hér undum eru aftur á móti: atvar skrár, sem ekki minnast á þessi ókvæti, og hafa þær á-móta meðan undanskiftir og hinum.

2. til Alþingis kom viði þat á hinnugt stjórn. fallast, heldur skorði: þat fyrst og þernst á stjórn.

1. og þat um 3f. : nærtakari grinni um
3f.

1) 36a - Alþ. 38b II o. 78-86.

at leysjja fyrir Alþingi 1871 miðst fær. ðaki
öfugjálslegra en fyringsf. 1869, fannig at
fyringið hafi gult semfuglarsvald um það.
Til varu sandi fyringið miðst fær. til stjórn
Íslands. Í fyrir fær. voru flætan arnirnar
samþjóða stjórn. 1869, en vor: fær. sett
ákvæð um samþand Íslands við Danmörkin
og ábreygt landstjóra tilsvarendi og voru
: fyringsf. 1869. Nobbanar breytt. voru fyr
grðar frá 1869. Fannig vorum við ákvæðit
at fáttaka Íslands: meðfert sameiginlega
málum og gjöldum af spinn slæði ákvæð
in með l. ræmp. hafi: af Alþingi og mikis-
þingi, 33. Sömu meðfert slæði og hafa, af
fjöldu átti: ein stökum málum Íslands,
35. Þið óata vald á Íslandi slæði fyringið
: hundan landstjóra, sem komurur skipa
og helur at setur á Íslandi. Í öllum
sínum hinn Íslands geyði ekki útheimta stof-
festingar komurugr. slæði landstjórinum
hafa ábreygt fyrir Alþingi og slæði hinn
vinnar ákvæðum með l. 511. Um ábreygt
væðgjafus fyrir Ísland eru gefir bætt
engir ákvæð. Önnur en fær, at ekki má
næða henni frekar en landstjóraum um
samþykðis N. d. Alþingis fyrir vefsingar
tildomaða vegna brota á stjórn. 320:

- 1) Sam. Álitsskjöl um fyrir fær. Alþpt. 1869 II., 353-378 og hér síðara 378-384.
en fær. fyringsf. 385-400.

Áðvan breytt. skifta hev augur, og
voru enda fáar. Í ll. ákvæð. stjórn. um
skýrri fyringsf. voru sem sagt van-
fugl óbreytt, og komurublot Berugur
Thorbergur hev samt fram both. um
at fábla fjiðbígumum fær.: H1 og
alruna deilda skiftingar og breysta
fær. i samræni við fær. Till. sem
fáblum fær. vor held með 18 ákvæðum
4", en afnuma deilda skiftingar sítar
með 18 ákvæð. gegn 2".

- 2) Alþpt. 1869 II., 3415

- 3) L. c. 5. 346.

- 4) Ákvæð. einhunn l. c. 5. 36 osfær.

Af ákvæðum stj. fyrir fær.
sínum sít berlega, at fyrir komuleg
stjórnarábreygtarinnar er ákvæði wo
sem fær er, sakin fers at fær er teknit
leita af stöðin Íslands: mikinn og fjær-
legð fers frá at settumtak komurugr. en
ut af fyrir sig ekki af fær. at Alþingi
si ekki vörður frumagilega skipat.⁴